

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4484/2025
Гзз1 5/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јово Кораћ, адвокат из ..., против тужене Општине Апатин, чији је законски заступник Правобранилаштво општине Апатин, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле и захтеву за заштиту законитости тужиле, изјављеним против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 984/24 од 30.12.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 984/24 од 30.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 984/24 од 30.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиле изјављен против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 984/24 од 30.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 319/23 од 15.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због уједа пса луталице исплати 80.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, 2.000,00 динара на име издавања лекарске потврде и овере фотографија, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 984/24 од 30.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 319/23 од 15.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о посебној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је накнада штете због уједа пса луталице а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права, код утврђења да тужилца није доказала да је штета настала услед уједа пса. Посебном ревизијом ревидента истичу се битне повреде обредаба парничног поступка из члана 374. став 12. ЗПП и оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилца је поднела 20.03.2023. године, а вредност предмета спора је 80.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 403.-435. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да захтев тужилце није дозвољен.

Ванредни правни лекови прописани су у Глави XXVIII Закона о парничном поступку и то су: ревизија; захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и понављање поступка. Захтев за заштиту законитости није ванредни правни лек прописан Законом о парничном поступку, док захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 421. став 1. истог Закона, може да поднесе Републички јавни тужилац.

Имајући у виду да је тужила против правноснажне пресуде донете у другом степену изјавила ванредни правни лек који није прописан Законом о парничном поступку, следи да њен захтев није дозвољен, па је Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић